

Grimca Krishtlindje (pjesa 3 nga 5)

Grimca Gëzimi

Mirë se ke ardhur në festimin e kishës sonë. Jemi në serinë "Grimca Krishtlindje". A ke pasur mundësi të shpërndash Grimca Krishtlindje këto javë? A ke pasur mundësi të marrësh dikë në celular, t'i shkruash dikujt, të lutesh për dikë, të ndihmosh dikë me diçka, të falësh dikë, të duash dikë edhe pse nuk e meriton? Ngri dorën, dhe jam i sigurt që të gjithë do ta ngrini dorën, sepse e di, ti je lider me zemër si e Jezusit, ti nuk rri pa bërë diçka për dikë.

Grimca janë, në fakt, krahasuar me atë që Perëndia ka bërë për ne. Ajo që na kërkon ne që të bëjmë për dikë janë grimca me të vërtetë.

Jemi shumë afër festës së Krishtlindjes dhe këtë vit është vërtetë shumë e veçantë. (Këtu mund të shtoni detajet për festën e Krishtlindjes, vendndodhja, koha, dhe çdo detaj tjetër që doni të ndani.)

Le të kthehemi te mesazhi i sotëm, Grimca Gëzimi është mesazhi sot. Këtë Krishtlindje ne na duhet një lloj gëzimi si te Luka 2:10:

Luka 2:10 *'Por engjëlli u tha atyre: "Mos druani, sepse unë po ju lajmëroj një gëzim të madh për të gjithë popullin;'*

S'ka gjë që e ndalon Krishtlindjen, edhe pse Herodi u përpoq ta ndalonte. I ligu përdor çdo mjet që ta ndalojë. Por nuk ndalon gëzimi i Krishtlindjes. Dhe nuk ka njeri në botë që feston më bukur se shqiptarët, kudo që janë.

Bujaria është pjesë e jona; ndër shekuj njihemi për bujarinë dhe zemrën e madhe: bukë, kripë e zemër bardhë.

Ju nuk mendoni vetëm për vete, mendoni edhe për gëzimin e të tjerëve në këtë kohë. Ajo që dua të ndaj me ju sot në lidhje me gëzimin, është se:

Gëzimin e vërtetë nuk e vjedh dot kush, por vetëm e dorëzon ti!

I ligu nuk e vjedh dot gëzimin tonë, rrethanat nuk e vjedhin dot gëzimin që ke ti, por veç mund ta dorëzosh, t'ia dhurosh dikujt. Uroj që ti do të dhurosh grimca gëzimi këtë kohë Krishtlindje, por s'do ta dorëzosh për shkak se mund të dalin situata të vështira.

Një e vërtetë e fortë: Nëse në këtë kohë nuk ndjen gëzim, nuk është se ta ka vjedhur dikush, sepse askush nuk mundet; në fakt, e ke dorëzuar ti vetë, ke hequr dorë prej tij.

Për gëzimin e vërtetë do të shikojmë nga Luka, kapitulli 2. Më ndiqni me këto vargje që do të lexoni në ekran. Do ta lexojmë me nge këtë pasazh dhe ajo që do të dalë në fund është:

Burimi i Gëzimit të Vërtetë Është: JEZUSI!

Kur shikon kontekstin kur erdhi Jezusi, Roma, perandoria Romake, po e shiste gëzimin në format e saj. Cezar Augusti quhej burimi i gëzimit dhe paqes për Perandorinë Romake. Duke pasur këtë gjë në mendje, hajde të lexojmë bashkë nga ungjilli i Lukës, sepse do të të tregoj diçka shumë të çmëndur:

Luka 2:1-3 *'Tani, në atë ditë u shpall një dekret nga ana e Cezar Augustit, për të kryer regjistrimin e popullsisë të gjithë perandorisë. Ky regjistrim që i pari që u krye kur Kyreni ishte guvernatori i Sirisë. Dhe të gjithë shkonin të regjistroheshin, secili në qytetin e vet.'*

Luka 2:4 *'Tani edhe Jozefi doli nga qyteti i Nazaretit të Galilesë, për të shkuar në Jude, në qytetin e Davidit, që quhet Bethlehem, sepse ai ishte i shtëpisë dhe i familjes së Davidit,'*

Ndalojmë një moment. Shiko, doktor Luka e shkroi ungjillin e Lukës dhe ai po thotë disa gjëra, që nëse nuk e di kontekstin, mund të mos e vësh re.

Kur Jezusi erdhi në tokë, do të merrte emrat që ishin thënë deri në këtë pikë për Cezar Augustin.

Prit një çikë, pak histori. Nëse nuk e ke qejf historinë, mos u largo, se do të mbaroj shpejt.

Cezar Augusti ishte nipi i Jul Cezarit, por ai e adoptoi si birin e tij, që mund të ishte në linjën e Cezarëve. Emri i Augustit, para se të adoptohej, ishte Oktavjan. Dhe iu ndryshua emri jo për arsye politike, por për arsye fetare. Sepse August do të thotë i madhërishëm, i lartësuar. Si Sulltani i Madhërishëm—ka shqiptar që nuk e ka ndjekur këtë serialin? E lëmë Sulltanin, kthehemi te Augusti i Madhërishëm. Një emër tjetër, ndryshe, quhej edhe i denjë për t'u adhuruar.

Në mbretërimin e tij prej 25 vitesh, Perandoria Romake lulëzoi dhe njihet si Epoka e Artë, sepse pati paqe në gjithë Perandorinë—Pax Romana, Paqja Romake. Roma kishte të pushtuar mbi 50 kombe dhe në këtë kohë ishte Epoka e Artë. Prandaj Cezar Augusti u quajt burimi i gëzimit dhe paqes.

Çmenduri me mendjen tonë tani, por prit pak se ka më shumë! Një gjë tjetër: herë pas here, perandorët që kishin suksese thirreshin edhe perëndi në botën pagane. DHE Jul Cezari thirrej i tillë, sepse arriti të zgjeronte sundimin e Romës deri në Britani.

Prit pak, si i bie që biri i tij i adoptuar, Cezar Augusti, të quhet biri i Perëndisë? Çmenduri, por në ato kohë dhe në ato kushte, njerëzit e pranonin si diçka normale. Jul Cezarin, si zot e kishin, e zgjeroi botën që njihej si botë. Bota që njihej si botë ishte vetëm ajo që kishte pushtuar Perandoria Romake; pjesa tjetër nuk ishte eksploruar fare. Kur biri i tij solli gëzim, paqe, qetësi mes 50 e ca kombesh, dhe gjithë vëmendja ishte te Cezar Augusti.

A e ndjen tensionin tani? A e shikon se në çfarë ngarkesash politike Perëndia dërgoi Birin e Tij në tokë? Për Cezar Augustin kishte dhe libra që u shkruan dhe u shpërndanë nëpër perandori dhe lexoheshin; kishte udhëzime se si duhet ta nderojë dhe si duhet të silleshe. Ja një pjesë:

"Hyjnia e Tij, Cezar Augusti, ai na ka sjellë paqe në gjithë vendin tonë. Ai është shpëtimtari ynë."

Më jep bezdi—shpëtimtari, burimi i gëzimit, paqes, biri i zotit.

Ufff, dhe në mes të kësaj gjëje, Hyjnia e vërtetë, Perëndia i mishëruar, vjen në tokë, në formën e një fëmije në Betlehem të Judesë, në jug të Izraelit. Ndërkohë që Cezar Augustit të madhërisëm po i bënte fresk gjithë bota, si burimi i paqes, gëzimit dhe harmonisë, në këtë kontekst Perëndia i vërtetë zbret në formë njeriu në tokë. Nëse dikush ka qejf historinë, të nxis të gërmosh për jetën e këtyre dy Cezarëve. Kthehemi te ungjilli i doktor Lukës:

Luka 2:5-7 *'për t'u regjistruar bashkë me Marinë, gruan e vet, me të cilën ishte martuar dhe që ishte shtatzënë. Kështu, ndërsa ishin atje, asaj i erdhi koha të lindë. Dhe ajo lindi djalin e saj të parëlindur, e mbështolli me pelena dhe e vendosi në një grazhd, sepse në han nuk kishte vend për ta.'*

Ajo udhëtoi 157 km, nga Nazareti në Betlehem; është baraz me largësinë nga Tirana në Orikum, përtej Vlorës.

Po ndaja këtë javë me shërbesat e tjera mesazhin e Krishtlindjes dhe po thoja këtë gjë: Nëse Perëndia do të të kishte zgjedhur ty për të lindur, për të sjellë në jetë birin e Perëndisë, a do prisje ti favore, të të merrte me të mira Perëndia, se je person i përzgjedhur?

Çuna, po flas për gocat, ato e kanë aftësinë për të lindur, jo ne. Çfarë nuk po ndodh këto kohë, por po themi për radhën siç na ka krijuar Perëndia.

Shiko, ti do të doje të llastoheshe nga Perëndia, duke qenë e zgjedhur ndër të gjithë në botë. POR Maria duhej të udhëtonte mbi një javë me gomar. Gomari është i parehatshëm nëse udhëton një orë, jo më një javë e ca; është ndryshe kali, gomari ecën shumë rëndë.

Dhe të paktën të kishe një paketë lindje në Spitalin Amerikan, s'po themi maternitet në Dubai, maternitet me 5 yje, edhe pse Dubai nuk është larg nga Izraeli. E lindi në kasolle, mo shokë.

Dhe ishte vetëm, s'kishte mamin me vete, ishte vetëm Jozefi, po ky s'kishte përvoja. Nuk i kanë rënë të fikët kur ka lindur gruaja, ka ndonjë burrë me zemër të dobët këtu? Kot pyeta, mos e ngri dorën.

Nuk e di për ju burrat shqiptarë që jetoni jashtë shtetit, por neve në Shqipëri nuk na lejohet të hyjmë brenda. Nga njëra anë, më mirë për ata që kanë zemrën e dobët. Nga ana tjetër, ka burra që do të donin të ishin të pranishëm.

Kthehemi te historia jonë: Shokë, më duket sikur na është krijuar ideja se, nëse Perëndia është me mua, duhet të ma bëjë fushë me lule, duhet të më ecin gjërat vaj, gëzim, harmoni, lumturi—vu gëzimi këtej, vu andej—sepse unë besoj te Perëndia. Por Maria dhe Jozefi ishin në kasolle, gëzim dhe vështirësi në të njëjtën kohë. Dhe ja si vazhdon historia.

Luka 2:8-9 *'Tani në po atë krahinë ishin disa barinj që rrinin jashtë, në fusha, dhe natën ruanin kopenë e tyre. Dhe ja, një engjëll i Zotit iu paraqit atyre dhe lavdia e Zotit shkëlqeu rreth tyre e ata i zuri një frikë e madhe.'*

Luka 2:10-12 *'Por engjëlli u tha atyre: "Mos druani, sepse unë po ju lajmëroj një gëzim të madh për të gjithë popullin; sepse sot në qytetin e Davidit lindi për ju një Shpëtimtar, që është Krishti, Zoti. Dhe kjo do t'ju vlejë si shenjë: ju do të gjeni një fëmijë të mbështjellë me pelena, të shtrirë në një grazhd".'*

Gëzim i madh, lajm i mirë, është ungjilli. Dhe kjo ishte me një emër të ngjashëm si Pax Romana, Paqja Romake—gëzim i madh për gjithë perandorinë.

Por shkrimi thotë se gëzimi i vërtetë ka ardhur nga Perëndia dhe për të gjithë, jo vetëm për ata në Romë, por për gjithë botën. Shpëtimtari i vërtetë ka lindur—Krishti, i vajosuri, që do të thotë, i zgjedhuri nga Perëndia, jo nga

njerëzit.

Luka 2:13-14 *'Dhe menjëherë engjëllit iu bashkua një shumicë e ushtrisë qiellore, që lëvdonte Perëndinë, duke thënë: "Lavdi Perëndisë në vendet më të larta, dhe paqe mbi tokë njerëzve mbi të cilët qëndron mirëdashja e tij!".'*

Ajo që po bën doktor Luka është kjo: po krahason në mënyrë paralele atë që kanë krijuar njerëzit me Cezar Augustin me Birin e vërtetë të Perëndisë, Jezusin. Për t'i thënë gjithë botës: Paqen e sjell Jezusi. Ai është Shpëtimtari, Ai është Biri i Perëndisë, Ai është gëzimi dhe paqja e vërtetë. Fjala që u bë mish dhe banoi mes nesh. Ja si e thotë ndryshe Jezusi te...

Gjoni 15:9-11 *'Sikurse Ati më ka dashur mua, ashtu edhe unë ju kam dashur juve; qëndroni në dashurinë time. Po të zbatoni urdhërimet e mia, do të qëndroni në dashurinë time, sikurse unë i zbatova urdhërimet e Atit tim dhe qëndroj në dashurinë e tij. Këto gjëra jua kam thënë që **gëzimi** im të qëndrojë në ju dhe **gëzimi** juaj të jetë i plotë.'*

Shikoje: "Gëzimi im, gëzimi i vërtetë të qëndrojë në ju dhe ju të keni gëzimin e plotë brenda jush." Siç e thashë që në fillim të mesazhit, kush e mban mend: **Burimi i gëzimit të vërtetë është: JEZUSI!**

Gëzim që nuk ta merr njeri— as i ligu, as ekonomia, as vështirësitë, askush. Vetëm po e dhurove, po e fale ti vetë, vetëm po e dorëzove ti vetë, sepse nuk ta merr njeri. Por, ama, nga ana tjetër, ka gjëra që ta vjedhin gëzimin...

Çfarë po ta vjedh GËZIMIN ty?

E di çfarë ma vjedh gëzimin mua? Kur më ndodh ajo që kisha frikë. Siç tha Jobi, "ajo që kisha frikë, ajo më ndodhi." Kur frika zë vend tek ty, kur shqetësimi fillon dhe zmadhohet, ta vjedh gëzimin. Ose po ia dorëzon, po ia fal gëzimin frikës, po ia dorëzon. Ose vështirësitë ta vjedhin gëzimin—me punë, pa punë, me halle, me sfida, tensione në martesë, fejesë, lidhje, marrëdhënie, shkollë dhe vështirësi të tjera. Këto ta vjedhin gëzimin ose e dorëzon para tyre. Por Perëndia të përdor ty për të dhënë grimca gëzimi dhe për të shpërndarë gëzimin që ti ke marrë.

Po, është kohë e vështirë, por Perëndia do të bëjë që gjërat të bashkëveprojnë për mirë. As ne nuk kemi ndaluar, nuk po rrimë duke pritur; po përdorim ato që na ka besuar dhe na beson Perëndia ditë pas dite. Le të jemi tjetër fis, siç thotë shkrimi: ne jemi...

1 Pjetrit 2:9 *'Por ju jeni fis i zgjedhur, priftëri mbretërore, një komb i*

shenjtë, një popull i fituar, që të shpallni mrekullitë e atij që ju thirri nga terri në dritën e tij të mrekullueshme;'

Ne jemi fis i zgjedhur, ne jemi racë tjetër, sepse kemi përjetuar gëzimin e vërtetë. Jezusi brenda teje është gëzimi i vërtetë, prandaj ti mund të ndash grimca gëzimi. Prandaj mund të shpallësh mrekullitë e tij, sepse ti ke gjënë e vërtetë në ty. Është gëzim që nuk vidhet, nuk ta merr dikush.

A do e bëjmë bombë fare këtë Krishtlindje? A je gati?

Jetojmë në kohë që të tjerë, të ngjashëm si Cezar Augusti, po premtojnë gjëra që në të vërtetë nuk i bëjnë dot. Gëzimi i vërtetë vjen nga burimi i gëzimit që është Krishti vetë. Dhe këtë gëzim mund ta shpallë vetëm ai/ajo që e ka përjetuar vetë së pari. Ndërkohë që shijojmë dhe festojmë këtë kohë të bukur të vitit, jemi në mision gjithashtu, për të shpërndarë grimca gëzimi.

Gëzimin mund ta vjedhin rrethanat. Por si mund të **çimento**het gëzimi yt?

Koha e rrëfimit: Kur besimi im lëkundet, kthehem te gjërat bazike. Jo në teologji të thella me shumë detaje, por te baziket. Kujtoj që Zoti është i mirë; kur nuk më bëhet të lexoj Biblën, lexoj Psalmet, sepse thonë të njëjtën gjë. Jeta është e vështirë, por Zoti është i mirë. Njerëzit që arrijnë diçka sillen si Cezar Augusti, sikur i kanë gjërat në vijë për vete dhe janë gurur e gëzimit dhe suksesit. I tillë ishte dhe mbreti Nebukadnesar, por Perëndia e përuli atë. Ja si tha ai kur u përul...

Danieli 4:34 *'... e bekova Shumë të Lartin dhe lëvdova dhe përlëvdova atë që rron përjetë, sundimi i të cilit është një sundim'*

Danieli 4:35 *'Tërë banorët e dheut përpara tij konsiderohen si asgjë; ai vepron si të dojë me ushtrinë e qiellit dhe me banorët e dheut. Askush nuk mund t'ia ndalë dorën ose t'i thotë: "Çfarë po bën?".'*

Jezusi, Perëndia i ardhur në mish mes nesh, nuk është Cezar Augusti, i zgjedhur mes njerëzve. Jezusi është Krishti, i vajosuri, i zgjedhuri nga Perëndia, që është i përsosur, që është i fuqishëm, është burimi i gëzimit. Prandaj Pali tha, te Filipianët, te letra jonë e preferuar, kapitulli 4. Them e preferuar sepse kemi folur shumë gjatë për këtë libër. Ja të lexojmë...

Filipianëve 4:4-5 *'Gëzohuni gjithnjë në Zotin; po jua them përsëri: Gëzohuni! Zemërbutësia juaj le të njihet nga të gjithë njerëzit; Zoti është*

afër.'

Filipianëve 4:6 *'Mos u shqetësoni për asgjë, por, në çdo gjë, ia parashtroni kërkesat tuaja Perëndisë me anë lutjesh dhe përgjërimesh, me falënderim.'*

Filipianëve 4:7 *'Dhe paqja e Perëndisë, që ia tejkalon çdo zgjuarsie, do të ruajë zemrat tuaja dhe mendjet tuaja në Krishtin Jezus.'*

Perëndia i gëzimit tonë është më i madh se çdo hall, sfidë, problem, vështirësi që mund të përballemi. Është më i madh se gafat që bëjmë ne, ngutjet tona. Është më i madh se planet tona. Është më mirë, i madh.

E di kur zvogëlohet Perëndia? Kur ti ia dorëzon gëzimin rrethanave, situatave dhe bën krahasime. Dhe vendin e zënë frikërat, dyshimet, meraqet. Kur gëzimi banon në ty, Perëndia brenda teje zmadhohet. DHE si thuhet te...

Nehemia 8:10 *"...gëzimi i Zotit është fuqia jote."*

Krishtlindja është koha më e gëzuar e vitit për ne, sepse autori i gëzimit erdhi në tokë. Burimi i gëzimit. Dhe Ai banon në ty, dhe kur Ai banon në ty, kthehet në energji, në fuqi. Prandaj, le të jemi falënderues, mirënjohës, në çdo lloj rrethanash, sepse gëzimi në Zotin është forcë.

Dhe mos u ndiko kur dikush fillon me hallet e tij/saj, frikat e tij/saj. Në vend të ndikohesh, pyete veten: *Çfarë po e zvogëlon gëzimin e motrës time, vëllait tim, shokut, shoqes?* Jep ti grimca gëzimi, sepse gëzimi i Zotit është forcë.

Perëndia bën gjërat të bashkëveprojnë për ty. Perëndia kthen gjërat për mirë. Ji plot falënderim para Perëndisë, sepse në kohën e Tij, Shkrimi thotë, "Në kohën e duhur, kur u mbush koha, Perëndia solli Birin e Tij." Koha e Perëndisë është koha e duhur. Kur vjen koha e duhur, Zoti i shpejton gjërat dhe siguron për ty.

Arsyeja pse duhet të falënderojmë Perëndinë është sepse pesha e problemeve do të vijë duke u zvogëluar dhe Perëndia brenda teje do të zvogëlohet.

Kur ti falënderon dhe lavdëron Atë, Perëndia zmadhohet brenda teje në masën që Ai është. Kur Perëndia zvogëlohet, ne e dorëzojmë gëzimin, ia falim vështirësive dhe sfidave. Askush nuk ta vjedh gëzimin, as i ligu, as vështirësitë, asgjë.

Le të lutemi.

Lutja e shpëtimit.